

[Victor Gram.]

formål at øge færdselssikkerheden og begrænse ulykkernes antal. Udvalget har i overensstemmelse hermed henstillet til den højtærede justitsminister at instruere anklagemyndigheden om at nedlægge påstand dels om skærpet strafudmåling indenfor de fastsatte strafferammer, dels om frakendelse af kørekortet, hvor der er tale om groft uforsvarlig kørsel.

Endelig har udvalget beskæftiget sig med § 73, der indeholder bestemmelser om erhvervsmæssig personbefordring. Udvalgets flertal har stillet ændringsforslag nr. 67 om, at lillebiler skal have fri adgang til at tage hyre på vej, samtidig med at den foreslåede adgang for de kommunale myndigheder til at begrænse antallet af lillebiler udgår. Adgangen til begrænsninger i antallet opretholdes kun for droskers vedkommende.

Et mindretal, udvalgets socialdemokratiske medlemmer, finder det særdeles betænkeligt at gennemføre et forslag af denne karakter og har derfor under nr. 68 stillet ændringsforslag, hvorefter der gives fri hyreret for lillebiler samtidig med, at man opretholder kommunalbestyrelsernes adgang til at foretage adgangs begrænsning af såvel lillebiler som drosker. Det noget usædvanlige, at et regeringsparti stiller mindretalsforslag, skal jeg tillade mig at vende tilbage til under mine bemærkninger som mit partis ordfører.

Betænkningens sidste ændringsforslag undtager Færøerne fra lovens virkeområde og udskyder lovens ikrafttræden til den 1. juli 1955.

Idet jeg undtager ændringsforslagene nr. 67 og 68, hvilken frihed jeg håber man indrømmer mig, skal jeg på udvalgsflertallets vegne anbefale flertalsændringsforslagene og henstille, at man forkaster mindretalsændringsforslagene.

Jeg vil derefter gerne på mit partis vegne gøre nogle betragtninger over de foreliggende resultater. Ingen, der har beskæftiget sig med de senere års udvikling på færdselsområdet, har været i tvivl om nødvendigheden af en grundig revision af motor- og færdselslovgivningen. Justitsministerens forslag var særdeles velegnet som grundlag for en sådan revision, og jeg skal også medgive, at udvalgsarbejdet på en række områder har betydet forbedringer i forslaget. Men

når dette er sagt, kan jeg ikke tilbageholde den bemærkning, at jeg på enkelte vigtige områder har savnet lidt god vilje i udvalget til at skabe en god færdselslov.

Jeg beklager, at det ikke lykkedes at skabe tilslutning til ministerens klare bestemmelse om, at standsning og parkering kun må ske i højre side af færdselsretningen. De ændringsforslag, hvorom der er opnået enighed, har vi tilsluttet os udfra den opfattelse, at det var ønskeligt i størst mulig udstrækning at skabe enighed, men forslaget åbner mulighed for stor vilkårlighed, når man overlader det til den enkelte at bedømme, hvornår parkering i venstre side er til ulempe for færdslen. En klar regel ville have fjernet mulighederne for de mange misforståelser, man nu risikerer, og som kan give anledning til mange alvorlige ulykker. Jeg ville ikke have været så betænkelig ved ændringsforslagets formulering, hvis det kørende publikum i bred almindelighed havde træning i og flair for at indordne sig under den stærkt stigende trafikks krav. Nu må vi håbe, at reglen virkelig fortolkes og efterfølges rigtigt, og at den må medvirke til en smidigere afvikling af trafikken, således som det er dens formål.

Det lykkedes i udvalget at skabe et lille flertal for, at ejeren af et køretøj anses for ansvarlig for overtrædelse af bestemmelserne om største tilladte vægt. Det må forekomme mig særdeles rimeligt, at ejeren her får et ubetinget ansvar. Ejeren må ikke kunne klare frisag i tilfælde af mangelfuld overholdelse af bestemmelserne. Det er et afgørende spørgsmål i forbindelse med færdselssikkerheden, at ansvaret er klart placeret, og at der ikke er mulighed for at lade ansvaret falde på andre og derved selv slippe billigt.

Et endnu mindre flertal er skabt om lovforslagets bestemmelse om, at man, såfremt man ikke har haft kørekort før, skal have taget undervisning hos en godkendt kørelærer, før man går op til prøven. Jeg er vel klar over, at nogle, navnlig på landet og på motorværksteder, har mulighed for at tilegne sig en vis rutine i behandlingen af et motor-køretøj, men de har ingen mulighed for at opnå rutine i by- eller landevejskørsel. Den eneste lovlige mulighed herfor er at tage undervisning hos en godkendt kørelærer, og ingen kan være interesseret i at ansøre til